

Mick Schellens

MOLLIE & MOOS

**op geheime
missie**

Geschreven door Mark Haayema

Geïllustreerd door ivan en ilia

Quokka

1.

HETE HOND

‘Hij is wakker! Hij is wakker!’

Moos staat te stuiteren naast de mand van Ollie, die nog lang en breed ligt te slapen.

Ollie draait zich om. ‘Ik ben helemáál niet wakker,’ broemt hij. ‘Ja, nú wel, maar nét nog niet.’

Moos hoort niet wat Ollie broemt, want de kleine blonde teckel staat al kwispelend met zijn voorpoten op de eerste trede van de trap. Boven klinkt gestommel. Moos had gelijk.

Hij is inderdaad wakker.

Als Ollie zich uitgebreid heeft uitgerekt, sjokt hij ook naar de trap.

‘Waarom ben jij toch altijd zo vroeg in de ochtend

al vrolijk?’ vraagt hij aan Moos.

‘Geen idee,’ zegt Moos lachend. ‘Het gebeurt gewoon, ik kan er niks aan doen. Ik word wakker met een kwispel.’

Moos en Ollie kijken ongeduldig naar boven. Het duurt niet lang of ze horen voetstappen op de trap.

‘Hij komt... hij komt!’

‘Waar zijn mijn favoriete hondjes?’ roept de stem van Mick.

‘Hier! Hier! Hier!’ blaft Moos.

Ollie zucht. ‘Hij kan ons niet versta-haan, hoe vaak moet ik je dat nu nog zeggen?’

Moos kijkt Ollie lachend aan. ‘Nou en? Hij begrijpt het heus wel.’

Mick komt zoals altijd vrolijk naar beneden. Zijn haar staat alle kanten op.

‘Hij heeft vast heel wild gedroomd,’ fluistert Ollie. Moos lacht.

Mick geeft beide honden een aai en loopt naar de keuken. Ollie en Moos drementelen achter hun baasje aan. Mick vult de voerbakken en de hondjes beginnen meteen te schrokken. Nog voordat hij ‘Eet smakelijk’ kan zeggen, hebben Ollie en Moos hun bak al leeg. Als ook Mick zijn ontbijt opheeft, pakt hij de hondenriemen.

‘Ollie...’ fluistert Moos. ‘Mijn tand zit los, moet je eens kijken.’ Met zijn tong wiebelt hij zijn scherpe hoektand heen en weer. ‘Het is mijn een-na-laatste wisseltand.’

Ollie lijkt niet onder de indruk. ‘Nou en?’ Hij zet zijn poten tegen de voordeur. ‘Snel, doe open!’

Ik moet
heeeeel nodig!

Zodra ze buiten zijn tilt Ollie bij de eerste boom die hij tegenkomt zijn achterpoot op.

‘Aaaaaah!’

Er is niks lekkerders dan een ochtendplas.’

Vol bewondering kijkt Moos naar Ollie. ‘Wow, op drie poten... ik wou dat ik dat kon. Ik plas nog steeds gehurkt.’

‘Gewoon blijven oefenen, Moos,’ hijgt Ollie. ‘In het begin viel ik tijdens het plassen ook nog weleens om, of dacht ik dat het been van Mick een boom was!’

Mick en de hondjes komen aan bij het park. Het is er al best druk. Er rolt een meisje voorbij op haar skateboard dat wordt voortgetrokken door een poedel.

Een jongen zoekt geconcentreerd de weg door met een witte stok op de grond te tikken, hij wordt geholpen door een bruine labrador.

*'Joehoe,
aan de kant!'*

Iedereen springt verschrikt opzij als een haastige dame in een knalgele jas hen op haar hakken wil passeren. 'Sorry, alles voor de kunsten!'

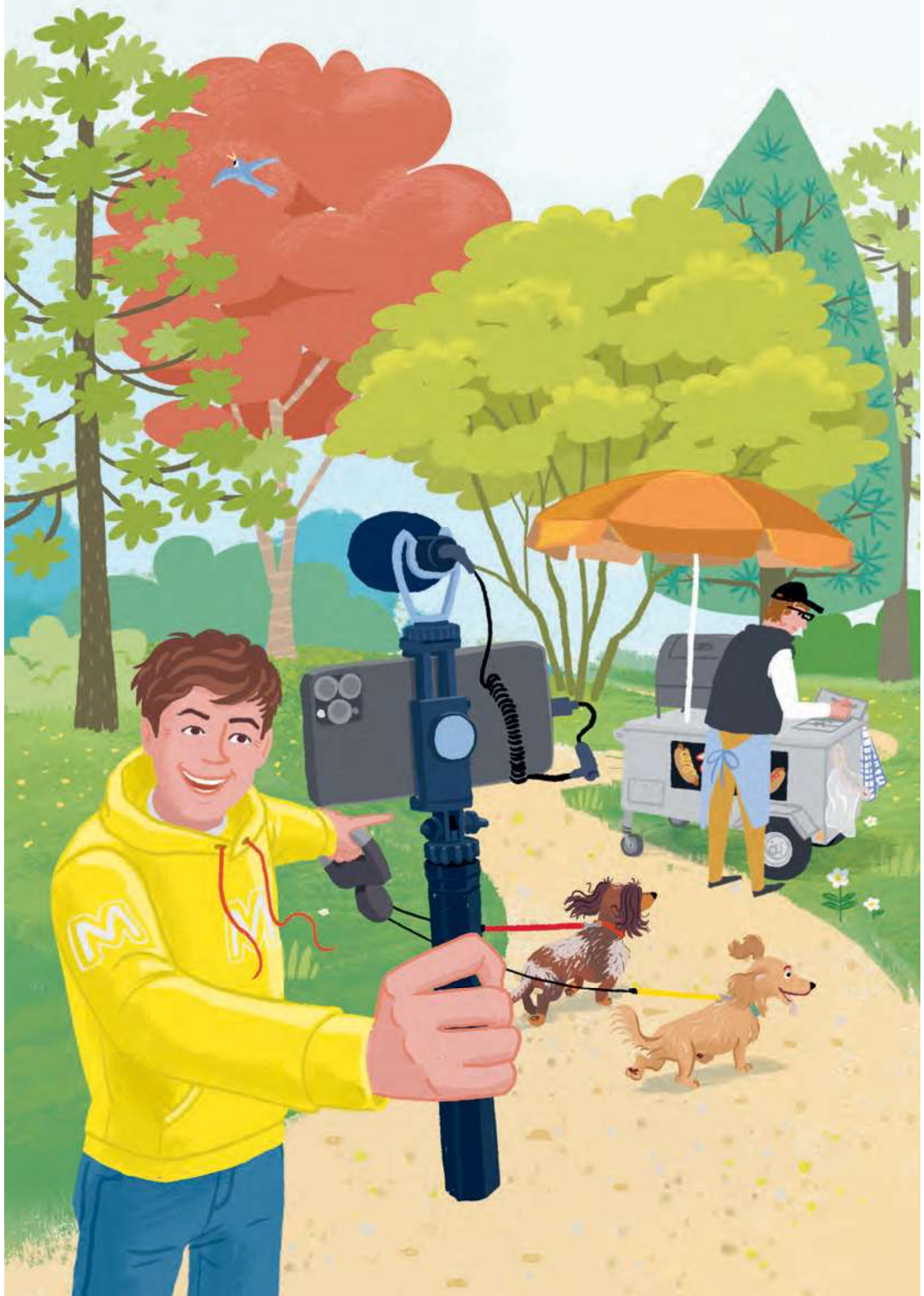
Moos steekt zijn neus in de lucht. 'Hmm Ollie... ruik jij wat ik ruik?'

Ook Ollie steekt zijn neus in de lucht en snuift diep in.

'Oeee... eten!'

Ollie en Moos likken het kwijl uit hun mondhoeken en rennen hun neus achterna.

Mick wordt door de twee teckels meegesleurd het park in. 'Whooo, waar gaan jullie heen?' Hij pakt zijn camera en begint te filmen.

‘Jooo mensen, Mick hier. Ik dacht even een rustige ochtendwandeling te maken, maar Ollie en Moos zijn blijkbaar iets op het spoor. Benieuwd wat ze hebben geroken? Blijf dan kijken!’

Hijgend rent hij achter de teckels aan terwijl hij met een brede glimlach in de camera kijkt.

‘Daar!’ blaft Moos. In de verte duwt een man een grote kar voor zich uit. De hondjes volgen de man. Als ze dichterbij komen staat de man met de kar plotseling stil. Ook hij steekt zijn neus in de lucht en ruikt, dan draait hij zich met een ruk om naar Mick en de hondjes.

Ollie en Moos schrikken ervan en verstoppen zich achter de benen van Mick.

‘Ach, kijk eens aan... hebben jullie trek?’ vraagt de man zacht.

Mick lacht: ‘Nou, we hebben net al ontbeten, dus eh...’

Dan kijkt de man naar Ollie en Moos. ‘En die twee wandelende worstjes?’

Ollie en Moos kijken elkaar verschrikt aan.

‘Pardon?’

De man begint te lachen en loopt naar de twee hondjes toe. ‘Grapje hoor, hebben jullie nog een beetje trek?’ Hij geeft ze een zachte aai. De staart van Moos begint te kwispelen, terwijl hij dat eigenlijk niet wil na zo’n stomme grap. De man

haalt twee hondenkoekjes uit zijn zak.
‘Wat verkoopt u eigenlijk?’ vraagt Mick
nieuwsgierig.

De man draait zijn kar om en op de andere kant
staat met grote letters:

HOTDOGS.

Daaronder staat een foto van twee broodjes waar
een worst doorheen steekt, overgoten met een
dikke laag ketchup.

Ollie begint zachtjes te grommen.

Moos kijkt hem verbaasd aan. ‘Is er iets, Ollie?’
vraagt Moos bezorgd.

Ollie kijkt hem strak aan. ‘Kun jij geen Engels of zo?’

Moos begint te blozen. ‘Ik weet alleen dat een
koekje een *cookie* is en dat mijn tand loszit.’

‘Deze man,’ fluistert Ollie grimmig, ‘verkoopt
hotdogs en dat is Engels voor...

hete honden!’

Moos’ staart kruipt tussen zijn achterpoten. ‘Zi-zi-
zit er tussen dat broodje een hete...’

Moos kan zijn zin niet afmaken, want Mick trekt de
hondjes bij de kar vandaan.

‘Het ziet er heerlijk uit, meneer, maar voor ons is het nog iets te vroeg. Wie weet een andere keer!’ Mick zegt de verkoper vriendelijk gedag en kletst nog wat tegen zijn camera. Ollie en Moos zijn stomverbaasd. ‘Wie weet een andere keer? Zei Mick dat nou echt?’ vraagt Moos.

**‘We
moeten
die verkoper
stoppen!’**

Ollie schudt zijn kop. ‘Nee Moos, je weet wat de afspraak is: wij komen pas in actie als we een opdracht krijgen.’

‘O ja...’

Op de terugweg sluit Mick zijn filmpje af:

‘Dit was weer een bizar avontuur met Ollie en Moos. We hebben wel weer een lekkere eetkraam ontdekt. Het is nu nog te vroeg, maar ik denk dat ik morgen even een hotdog ga halen.’